

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XVII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE,

No. 3.

CUPRINS

Biruința în Hristos

„V'am scris vouă tinerilor“!

Săptămâna Misionarilor Voluntari

Marie Durand

Ferice de tineri cari se încred în Domnul

Influența noastră

Vești bune din Banat

Unire

Ura și prigoana un semn al timpului

Prin organizație la succes

Ora misionară din luna Martie

5 minute misionare în Sabat

Ora Tabitei din luna Martie

Pagina gospodarului

Anunțuri

Adormiți în Isus

Spicuri interesante

Săptămâna Misionarilor Voluntari

dela 13—20 Martie 1937

PROGRAM

Sămbătă, 13 Martie

1. Cântare
2. Rugăciune
3. Cor
4. Lectură: „V'am scris vouă tinerilor“
5. Lectură: „Biruința în Hristos“
6. Poezie sau muzică instrumentală
7. Lectură: „Influența noastră“
8. Colectă pentru Misiunea Externă, Insulele Reunion
9. Cântare
10. Rugăciune

Sămbătă, 20 Martie

1. Cântare
2. Rugăciune
3. Cor
4. Lectură: „Săptămâna Misionarilor Voluntari“.
5. Lectură: „Ferice de tineri cari se încred în Domnul“
6. Poezie sau muzică instrumentală
7. Lectură: „Marie Durand“
8. Colectă pentru Camerun
9. Cor
10. Rugăciune

NOTA — Către toți predicatorii, presbiterii și conducătorii Cercurilor Tinerimii M. V.

Cu ocazia acestei săptămâni a Tineretului M. V., sunteți rugați să organizați ore de rugăciune în cursul acestei Săptămâni, orânduind grupe a câte 8—10 tineri în câte o cameră, și tot atâtea tinere în altă cameră. Aci să dăm ocazie tinerilor a se consacra lui Dumnezeu pe deplin, iar pe acei cari încă

nu au primit botezul să-i sfătuim să se pregătească pentru botez, căci chiar dacă sunt tineri, pot fi botezați. Mulți dintre cei cari au azi răspunderi mari în lucrarea Domnului au fost botezați între vârsta de 13 și 17 ani.

Tinta noastră să fie a primi pe toți tinerii, băieți și fete, prin botez, în Comunitățile noastre.

Bunul Dumnezeu să ne ajute la aceasta.

I. Reit

Biruința în Hristos

Necesitatea biruinței

În cartea Apocalipsului, Martorul credincios vorbește fiecărei biserici despre biruință. Biruința este absolut necesară, pentru că fără de ea nu este posibilă mântuirea. Biruința asupra eului personal, asupra înclinațiilor rele și asupra păcatului trebuie câștigată de oricine dorește ca odată să trăiască în societatea înșelătorilor.

Păcatul înfășoară foarte lesne pe om, ispita se prezintă în forma cea mai ascunsă și ademenitoare, dar călcarea legii este o faptă a fiecăruia personal, la care a consimțit de bună voință. De aci se înțelege că fiecare va fi făcut responsabil de faptele lui.

„Cele mai mari ispite nu pot scuza păcatul. Oricât de mare ar fi presiunea exercitată asupra sufletului, călcarea este fapta noastră personală. Nu stă în puterea pământului, nici a iadului să constrângă pe cineva să facă răul. Satana ne atacă în părțile noastre slabe, dar noi să nu ne lăsăm biruți. Oricât de aprig și neașteptat ar fi atacul, Dumnezeu a prevăzut ajutor pentru fiecare dintre noi, și în puterea Lui noi putem birui”. — „Patriarhi și Profeți”, p. 421.

Având în vedere că nimeni nu ne poate constrânge să facem răul și Dumnezeu a prevăzut pentru noi putere în deajuns, ca să biruim ispita, cerințele Cuvântului Său sunt foarte clare și hotărâte pentru noi.

„Ci după cum Cel ce va chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”. „Urmăriți cu toții pacea și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu”. „Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat”. „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu”. „Voi dar fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel cereșc este desăvârșit”.

Câmpul de luptă

Deși ni se cere să biruim, cu toate acestea biruința pe care trebuie să o câștigăm nu este a noastră proprie, adică nu este câștigată prin putere omenească.

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine dela voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni”. Efes. 2, 8, 9. Biruința păcatului este un dar al lui Dumnezeu. Ea a fost câștigată de Isus pentru noi, și ea revine în dar fiecăruia care-L primește pe El ca Mântuitor. Apostolul Pavel înțelesese bine acest lucru, când spune: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos...” 2 Cor. 2, 14.

Cea mai crâncenă luptă se dă în jurul voinței omului, căci totul depinde de libera lui voință și alegere. „Ispitorul nu ne poate constrânge niciodată a face rele. El nu poate să stăpânească mintea noastră decât numai dacă este predată puterii lui. Întâi trebuie să consimțim voință și să se piardă credința în Hristos și numai după aceea poate Satana să-și exercite puterea asupra noastră; dar orice dorință păcătoasă pe care o cultivăm, îi dă lui loc să se așeze. Orice punct în care noi nu ajungem la măsura pusă de Dumnezeu, este o poartă deschisă pe care poate să intre vrăjmașul să ne ispitească și să ne înfrângă. Și orice greșeală și înfrângere din partea noastră dă prilej diavolului să invinuiască pe Hristos”. — „Hristos, Lumina lumii”, p. 101, 102.

Puterea care conduce firea omenească este voința și succesul sau insuccesul în ale mântuirii depinde de felul cum folosim noi acest dar. Stă în puterea noastră să alegem să servim lui Dumnezeu sau să nu-I servim.

„Vieția creștinului este o luptă și un marș. Dar biruința ce trebuie câștigată nu se poate obține prin putere omenească. Câmpul de luptă este domeniul inimii. *Bătălia pe care avem s'o dăm — cea mai crâncenă bătălie ce a fost dată de*

om — este predarea eului, voinței lui Dumnezeu, și supunerea inimii, suveranității iubirii”.

„Acela care se luptă să intre în împărăția spirituală, va observa că toate puterile și înclinațiile naturii degenerate sunt inclinate spre împărăția întinerului și se luptă contra lui”. — „Cugetări de pe muntele fericirilor”, p. 149.

Dacă refuzi să supui voința ta lui Dumnezeu, înseamnă că de bună voie ai ales să slujești păcatului care te va duce la moarte sigură.

Făgăduința biruinței

Isus Hristos a venit să ne libereze din păcat și dela moarte, dar dorința de liberare trebuia să vină prin libera alegere a omului. „Și nu vreți să veniți la Mine”, zicea Domnul Isus, „ca să aveți viață”. Ioan 5, 40. „Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare care duce la mântuire?” Rom 6, 16.

Făgăduința biruinței este dată aceluia care primește pe Isus ca Mântuitor al lui personal, precum și condiția de a-l supune Lui toată voința, ferindu-ne de păcat. „Oricine rămâne în El nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu L-a văzut nici nu L-a cunoscut”. „Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el și nu poate păcătuți, fiindcă este născut din Dumnezeu”. 1 Ioan 3, 6, 9.

„Exemplul lui Hristos ne arată că singura noastră nădejde de biruință constă în continuă rezistență contra atacurilor lui Satana. El care a triumfat asupra adversarului sufletelor noastre în luptă cu ispitele, cunoaște puterea lui Satana

asupra oamenilor și l-a biruit spre binele nostru. Ca un biruator, El ne-a dat profitul victoriei Lui, pentru ca în eforturile noastre de a rezista tentațiilor lui Satana noi să putem uni slăbiciunile noastre cu puterea Lui, nevrednicia noastră cu meritele Lui. Și sprijiniți de puterea Sa continuă în luptă cu ispita, noi să putem rezista în puterea numelui Lui, și să biruim cum a biruit El”.

„Nimic nu este în aparență mai slab, deși în realitate de neînving, decât sufletul care simte nimicnicia sa și își pune toată încrederea în meritele Mântuitorului. Dumnezeu va trimite pe fiecare înger din cer în ajutorul unuia ca acesta, mai înainte ca el să fie biruit”. — „Soli către tineret”, pp. 50. 94.

Se cere ca omul să unească slabele sale eforturi cu puterea lui Dumnezeu, dată în Isus Hristos, ca să poată câștiga biruința asupra păcatului. Toate bogățiile cerului au fost date în Hristos. Ce se poate face mai mult și ce nu a făcut Dumnezeu pentru mântuirea neamului omenesc? Golgota ne stă ca veșnic monument amintitor al marelui sacrificiu oferit de iubirea înfinit de mare a lui Dumnezeu, pentru ca să ne asigure că El dorește să ne mântuiască.

Biruința în Hristos ne este făgăduită, dar ea se poate câștiga numai

Printri'o deplină consacrare

„Vă îndemn dar fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu”, zice Apostolul Pavel, „să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească”.

Aceasta este unica noastră asigurare de biruință, dacă ne vom preda lui Isus fără rezerve și vom trăi de aci înainte numai pentru gloria numelui Lui, iar nu pentru satisfacerea eului nostru personal. Cât de completă să fie consacrarea? S. H. Platt zice: „O asemenea consacrare e făcută fără drepturi rezervate, nedifor-mată prin condiții mai ușoare, neprecu-pețită sau contra balansată prin așteptarea unor câștiguri viitoare, necăutând scutiri speciale; — ci este o proprie pre-dare a tuturor bunurilor, a tuturor drepturilor, intereselor și planurilor noastre, ca Dumnezeu singur să dispună de ele atât de deplin, atât de hotărît și atât de în total și în amănunt, ca și cum te-ai preda cuiva pentru aur cu contract și inventar în regulă. Și spiritul, viața și puterea consacrării trebuie să stea în aceste, ca voința ta să primească în mod nesilit, de bună voie și pentru totdeauna voința lui Dumnezeu drept singura și

neschimbata lege și regulă proprie de conducere”.

Iubiți tineri și tinere, suntem noi binevoitori să facem o deplină consacrare în această săptămână de rugăciune? Multe și felurite sunt ispitele cari ne înconjoară și asupra cărora trebuie să câștigăm biruința. Faceți ca aceste ocazii să însemne un progres în viața voastră spirituală. Consacrați pe altarul Domnului Isus toată ființa voastră și ziceți bun venit Duhului Sfânt, care este gata să vă ajute să câștigați biruința.

Lupta cu ispita, cu păcatul și cu Satana se va transforma într-o cântare de biruință, pe care mântuiții o vor cânta de-a-lungul veșnicilor. Această cântare va fi cântarea experienței vieții lor. „Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielușelului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne, Dumnezeule, Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale. Împărate al neamurilor”. Apoc. 15. 3.

Iubite frate și iubită soră, va fi această cântare și cântarea experienței tale în viață?

M. Manea

„V'am scris vouă tinerilor“!

Apostolul Ioan cel iubit, a văzut mânia lui Satana din zilele de azi, când știe că mai are numai puțină vreme. Apoc. 12. 12. Satana vrea să distrugă generația cea tânără, oferindu-i multe feluri de petreceri atrăgătoare, spre a înșela astfel inimile tinerilor spre păcat și a-i despărți de Dumnezeu.

Dar, tinerii Adventiști sunt tari și au biruit pe cel rău!

Avem peste 7.000 de tineri și tinere în Comunitățile noastre, cari trebuie să se pregătească a fi tot atâția evangheliști pentru salvarea altor suflete din mrejele lui Satana cel infuriat.

Tocmai pentru aceasta toți tinerii — frați, surori și prieteni — să fie înscrși în Cercul Misionarilor Voluntari. Cu toți să participe regulat la toate ședințele tineretului unde să studieze împreună:

1. Programul Misionarilor Voluntari.
2. Să ia parte la cursul de cetire; să-și

procure cărțile: „Vieți de oameni”, și „Experiențe și Viziuni”, prin Cercul Misionar, cu rabatul ce li se cuvine.

3. Să citească Biblia la rând.

4. Să facă lucrare misionară luând parte la Săptămâna Mare și la Campania de Toamnă.

5. Să lucreze și să se roage pentru ca, fiecare, să câștige cel puțin un suflet pentru Domnul în 1937.

6. La fiecare ședință a tineretului M. V.

să se facă o colectă pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu în insulele Reunion și în câmpul misionar Camerun din Africa.

Pentru toate acestea ne mai este rezervat numai puțin timp. Furtuna e pe drum, ea vine; iar noi trebuie să ne pregătim pentru furia ei, având adevărata pocăință către Dumnezeu și credință în Domnul nostru Isus Hristos.

I. Reit

Membrii Comunității București-Labirint și-au dovedit credințioșia față de Dumnezeu, prin sârguincioasa luare parte la Campania de Toamnă din anul 1936, atingând ținta de 44.600 lei.

Săptămâna Misionarilor Voluntari

Săptămâna dela 13—20 Martie a fost hotărâtă ca Săptămâna Misionarilor Voluntari. O astfel de săptămână a fost ținută de către Comunitățile noastre timp de mai mulți ani de zile, și ținerea ei s'a dovedit a fi o însemnată binecuvântare pentru tineretul din rândurile noastre. Sute de tineri au fost mântuiți din păcat și puși la lucru ca rezultat al lucrării unite a bisericii cu această ocazie specială.

Ținta deosebită a săptămânii Misionarilor Voluntari este a determina conlucrarea întregii bisericii și organizații într'un puternic efort spre a ajunge la tinerii noștri cari nu sunt încă mântuiți. Este un adevăr ce nu poate fi tăgăduit că efortul acesta este mai bine venit acum ca oricând. Noi am fost avertizați de către Spiritul profeției că „tineretul este ținta atacurilor speciale ale lui Satana”. Lucrul acesta a fost adevărat în totdeauna, dar cu deosebire este adevărat astăzi. Primejdiile zilelor din urmă sunt asupra noastră. Satana a întins mii de curse pentru picioarele neexperimentate ale tineretului. În lume sunt la lucru forțe cari au pus la cale cu jurământ ruina tineretului. Cu adevărat, într'o vreme ca aceasta biserica trebuie să se ridice în țaria Domnului și să salveze tineretul care i-a fost dat în pază.

Cea mai mare înfăptuire a unei misiuni religioase este de a salva și a păstra tineretul. Biserica poate să înconjoare marea și uscatul ca să adune noui adepți din țări depărtate; dar dacă, în același timp, ea îngăduie ca vrăjmașul să-i fure floarea turmei sale, atunci a dat greș în chip amar în misiunea sa. Păstrarea tineretului este un lucru important pentru viața și lucrarea ei. Vigoarea și căldura tineretului, consacrate pe altarul lui Dumnezeu, vor săvârși minuni în ajutorul Evangheliei. Avântul proaspăt al tineretului este în stare să cucerească o lume pentru Hristos. Cu siguranță că biserica a suferit pierderi nespuse de mari prin lipsa ei de zel misionar care ar fi putut fi pus în acțiune prin salvarea tineretului ei. Dar dacă dorim ca aceste energii tineresti să fie păstrate și folosite, noi trebuie să fim neobosiți în eforturile noastre.

Mai mult încă, tineretul Comunității noastre din lumea întreagă ne oferă unul din cele mai roditoare câmpuri de lucrare evanghelică. Gândiți-vă numai că biserica din Diviziunea Europeană de Sud a câștigat mai mult de 800 de tineri

pentru Hristos și adevăr în anul trecut! Mulțumim lui Dumnezeu pentru acești tineri. Ei sunt de mare preț pentru această denominațiune. Dar ni se umple inima de durere când ne gândim la miile din rândurile noastre cari stau încă de parte de staulul siguranței și cari, lună după lună, an după an, dorm în lume. Eu cred că a venit timpul ca să ne trezim din somnul nostru. Da, a venit timpul ca să facem un efort ca niciodată mai înainte. Noi trebuie să căutăm pe aceste tinere vlăstare uitate, din rândurile noastre, și să le aducem în permanentă legătură cu influența bisericii. Noi trebuie să-i salvăm din păcat și să-i călăuzim la lucru.

Comitetul de Iarnă ținut la Zürich, în Elveția, a dat o mare atenție acestei probleme prea importante a bisericii. În timpul acesta Domnul a făcut ca toți delegații să simtă pierderile suferite și să ia hotărârea de a face un efort unit pentru salvarea tineretului nostru. În vederea acestui lucru s'a luat și o hotărâre, chemând biserica la un efort cuprinzând toată Diviziunea, cu ținta pre-

Marie Durand a fost luată prizonieră din chiar propria ei casă, din pricina activității fratelui ei, a predicatorului Pierre Durand. Armata imperială a arestat pe Marie Durand, în satul Bouchet de Praules din apropierea localității Privas, care se află în districtul francez numit Ardèche, pe când se afla în casă lucrând. Pe atunci ea avea numai 15 ani. Faptul acesta s'a petrecut în anul 1729. Ea a fost închisă în turnul închisorii din Constanța, Elveția.

O zi în turn. — Să petrecem împreună cu Marie Durand una din cele 13.870 de zile, pe care le-a petrecut ea în acel turn.

Iată că se crapă de ziuă; o zi plină de atmosferă încărcată cu un aer bolnăvicios și umed din cauza mlaștinelor din împrejurimi. Pe zidul gros al închisorii rotunde și mari, se arată pe umeze, pricinuite de ciupercile mușgaiului. De pe sacii cu paie, aruncați prin întunecoasa închisoare, prizonierii apar unul după altul — figuri trase la față, galbene, bolnave de friguri și învăluite în sdrênțe. Dar, cu capul rezimat în mâini, Marie Durand sta dusă pe gânduri în apropierea geamlăcului. Ieri a aflat dela o

cișă de a salva o mie de tineri în anul 1937.

Ținta aceasta trebuie să ne determine la rugăciune stăruitoare în timpul săptămânii de rugăciune a Misionarilor Voluntari. De fapt acesta e și timpul cel mai potrivit când trebuie să se facă planuri bine chibzuite de către toată biserica și de comitetele cercurilor Misionarilor Voluntari în vederea atingerii acestei ținte. Cum stau lucrurile cu tineretul din mijlocul nostru? Cum stau lucrurile cu tinerii și tinerele cari obișnuiau să vină la adunare, cari obișnuiau să ia parte la adunările Misionarilor Voluntari dar cari astăzi nu mai sunt cu voi, ci sunt uitați? Să-i găsim și să-i legăm de noi pentru vecie.

Departamentul Cercurilor Misionarilor Voluntari a aranjat un program pentru adunările din această săptămână. Credem că toți vor avea un folos din urmărirea acestui aranjament. În orice caz, adunările să fie bine plănuite și bine conduse. Nimic nu poate să ia locul plănuirii atente și într'un spirit de rugăciune. Iar acei cari iau asupra-le cu hotărâre această lucrare pentru tineret, să-și aducă aminte de făgăduința aceasta: „Căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi, și voi scăpa pe fiii tăi”. Isa. 49, 25.

W. R. Beach

Marie Durand

nouă prizonieră, că bătrânul ei părinte ce murise de curând îi trimisese ultima lui binecuvântare.

Se aude un șgomot pricinuit de cârligul cel mare al porții. Este brutarul, care a venit să împartă porția de pâine hotărâtă pentru acea zi, cum și ciobra pentru cei închiși. Marie a primit azi o scrisoare. Presimțind ceva rău, ea deschise scrisoarea cu mâini tremurând. Iubitul ei frate, predicatorul Pierre Durand, a fost spânzurat în ziua de 22 Aprilie 1732 în piața Montpellier. Sărmana Marie, se aruncă atunci pe îngrozitorul ei pat, pentru ca să-și ascundă acolo lacrimile. Dar curând oricât de curios s'ar părea, simți că o nouă răvnă s'a născut în pieptul ei, și această ultimă lovitură, nu a descurajat-o, ci dimpotrivă a întărit-o și a făcut-o mai hotărâtă. Singura ei dorință arzătoare mai era acum, să devie o urmașă întocmai cu credința și curajul acestui frate al ei, pe care îl admirase atât de multe ori; ea voia să trăiască în viitor așa cum se cădea să trăiască o soră a unui martir. Colo, lângă ușa de fier, zăcea o femeie bătrână numită Isabeu Sautel, care era

apucată de friguri. Marie luă o cărpă și o udă spre a răcori fruntea fierbinte a bolnavei. Apoi ajută unei biete femei oarbe în etate de 70 de ani, ca să-și îmbrace sdrênțele, căci acestea le serveau ca îmbrăcăminte. Cu ea împreună se mai afla încă o tânără tovarășă de suferințe, care nu știa să scrie și care o rugă să-i scrie câteva rânduri pentru iubii ei părinți. Atunci Marie se așeză în fața zăbrelelor de fier, pentru ca, în lumina slabă care pătrundea pe acolo, să poată așterne cuvintele simple dar mișcătoare și sincere. După acestea ea mai scrisese o scrisoare către preotul Ra-baut, scrisoare care se mai păstrează încă și azi, în care împărtășește acestuia mizeria și nevoile camaradelor ei. Uitând cu totul de propria ei suferință, ea influențată prin iubirea ei sinceră ca o binecuvântare pentru celelalte prizoniere. În această închisoare întunecoasă, când și când mai putea să fie observat câte un zâmbet pe fețele celor închise împreună cu ea, ca rezultat al spiritului bun care izvora din inima Mariei.

În timp ce trupurile și cugetele celor prinși erau moleșite de căldura prânzului, tonurile unui Psalm cântat de către Hughe-noși se ridicară până la închisoarea întunecoasă; dintr'odată, cei închiși alergară la ferestrele închisorii. Jos, la piciorul zidului, se află două cerșetoare cari cântă; atât bătrâna, cât și tânăra dovedesc după înfățișarea și trăsăturile feței lor, că, cu toate sdrênțele ce le acoperă, sunt de o viță nobilă. Este doamna Fontanes, care, cu orice preț, voia să vadă pe fiica ei Susanne, care se afla ca prizonieră în turnul acesta din Constanța. Pentru aceasta ea făcuse drumul cel lung dela Anduze până la Aigues-Mortes pe jos, întovărășită de o altă fiică a ei și amândouă îmbrăcate ca cerșetoare vagabonde. Vocea frântă a mamei strigă: „Susanne, Susanne!” Iar copila ei îi răspunde: „Mama mea, mama mea!” Ele schimbă o singură privire prin crăpătura geamlăcului turnului, și aceasta a fost totul.

Pe când soarele sta gata să apună, ușa cea mare și groasă se deschise, iar preotul catolic Gilles de Aigues-Mortes păși înăuntru. El veni, — tocmai pentru a se folosi de desnădejdea acestor femei, ca să le ofere o libertate nesigură în schimbul tăgăduirii credinței lor. Fiecare dintre aceste femei au avut de suportat o luptă lungă și grea. Dar vai, unele dintre ele se dau biruite și atunci el le părăsește, făcându-le promisiuni nesigure.

Abia a plecat preotul, și un schimb aspru de cuvinte se iscă între cele statornice și cele nestatornice, iar întreaga durere a inimilor acestora necăjite se dădu atunci pe față. În momentul acesta însă, veni Marie, împăciuitoarea; ea păși

ca o lumină din întunerecul închisorii. Cearta încetează. Serviciul ei divin de seară începu acum, printre zidurile acestei de piatră ale turnului închisorii. Și, în timp ce afară se auzeau clopotele cari chemau pe oameni pentru rugăciunea de seară, prizonierele Hughenote din turn cântară un Psalm, pe care sârmanul părinte Durand îl învățase cu copiii săi, iar acum i-l aduse aminte printre scrisoare scrisă Mariei în închisoare:

„Cu cât vine asupra mea mai multă durere,
Cu atât mai mult mă gândesc eu la Domnul!”

Și în sfârșit, la 14 Aprilie 1768, ușa cea grea a turnului închisorii din Constanța se deschise și pentru Marie Durand. Era ea de 53 de ani, avea însă înfățișarea unei femei de 70 de ani. Ea se duse spre casa părintească dărămată

și ruinată din satul Bouchet, întovărășită de o veche prietenă din acel turn al groazei din Constanța, cum și de un bătrân prizonier, care fusese de asemenea închiș din cauza credinței sale. Sfârșitul ei a rămas necunoscut. Astfel se stinse, în toată umilința și liniștea vremii, vieța sârmanie Marie Durand, care s'a dovedit continuu ca o hotărâtă și credincioasă susținătoare a credinței sale și plină de ascultare față de Dumnezeu.

Se naște întrebarea: Am fi noi oare în stare de o așa tărie de caracter, dovedind credință atât de neștrămutată, care la timp de încercare, să devină o binecuvântare pentru cei cari suferă împreună cu noi?

Considerăm noi oare vieța noastră ca o monotonă închisoare ce ne răpește libertatea vieții? Și dacă este cazul, cum suportăm noi atunci această încătușare?

Ferice de tinerii cari se încred în Domnul

„Dacă ochii tinerilor ar putea fi deschisi, ar vedea privirea triumfătoare a lui Satana văzându-și succesul în ruinarea sufletelor. Pe toate căile posibile, el caută să-și adapteze ispitele diferitelor dispozițiuni și împrejurări ale aceluia pe cari el dorește să-i încurce. El va încerca orice mijloc și dacă cei cari formează obiectul acestor atacuri, nu caută pe Dumnezeu, vor fi orbiți față de înșelăciunile sale, vor fi încrezători în sine, mulțumiți de sine și în necunoștință de starea și primejdia lor. Ei vor ajunge curând să disprețuiască credința care a fost încredințată odinioară sfinților”.

Mă adresez tinerilor pentru că știu primejdia care se găsește pe calea lor. Încrederea de sine vă va aduce cu siguranță în cursele vrăjmașului oricărei dreptăți. Tinerii nu cer sfat dela Dumnezeu, nu fac din El sprijinul și tăria lor. Ei pășesc în societatea lumii cu toată siguranța, încrezători că sunt pe deplin în stare să aleagă ce este drept și să înțeleagă tainele divine prin pu-

terea lor de judecată, ca și cum ar putea să descopere adevărul prin ei înșiși.

Ne îngrijorăm de aceia cari sunt încrezuți în sine mai mult decât de oricare alții, pentru că ei vor fi prinși cu siguranță în lațul care le-a fost întins de marele vrăjmaș al lui Dumnezeu și al omului. Vreun tovarăș care a fost ales ca prieten al familiei, care a fost molipsit de corupția indoielii, va pune fărămătură cu fărămătură din aluatul său în mințile acestei clase. Prin lingușirea desgustătoare a talentului lor, a superiorității lor intelectuale, atașând în ei ambiție pentru poziție înaltă, atenția lor va fi câștigată, și rugină morală va cădea asupra lor.

Copiii părinților cari păzesc Sabatul, cari au avut o mare lumină, cari au fost obiectele celei mai amabile îngrijiri, ar putea fi cei cari vor lăsa o moștenire rușinoasă, cari vor semăna vânt și vor culege furtună. La judecată numele aceluia cari au păcătuit împotriva luminii celei mari vor fi scrise cu ale aceluia cari sunt condamnați să fie despărțiți de prezența Domnului și de mărirea puterii Sale. Ei vor fi pierduți... pierduți, și vor fi numărați cu batjocoritorii harului lui Hristos.

Aș vrea mai curând să văd pe copiii mei puși în mormânt, decât să-i văd apucând calea care duce la moarte veșnică. Faptul cel mai înspăimântător că eu am crescut copii cari să lupte împotriva Dumnezeului cerurilor, să umple rândurile aceluia cari s'au depărtat dela credință în zilele din urmă, să meargă sub stindardul cel negru al lui Satana, ar fi în adevăr un gând de groază pentru mine.

R.

Fratele și sora Gh. Dumitru, harnici lucrători în Campania de Toamnă 1936

INFLUENȚA NOASTRA

Noi toți exercităm, în mod conștient, sau inconștient, o influență. Aceasta nu poate fi oprită. Întrebarea însă, care se pune cu multă seriozitate, este: în ce fel și de ce natură este această influență a noastră?

O floare nu poate ști că este plăcută, dar ea este așa și continuu răspândește un miros plăcut în jurul ei. O lumânare nu știe ce se întâmplă cu ea și ce serviciu aduce, dar cu toate acestea, ea împrăște lumina ei continuu și în toate părțile. Un magnet nu are nicio voință, și cu toate acestea, el caută mereu în jurul său după obiecte pe cari să poată a le atrage. La fel stau lucrurile și cu omul; el este în așa fel creat, încât răspândește continuu o rază de influență, și, pe de altă parte, influența celorlalți semeni ai săi are o înrăurire asupra vieții sale.

Este o idee destul de serioasă aceea că, fiecare faptă și fiecare cuvânt din viața noastră exercită și lasă în urma lor o influență. Nimeni nu poate trăi numai pentru sine în lumea aceasta, chiar dacă ar voi el așa. Hristos întrebuintă influența Sa pentru a atrage pe oameni la Dumnezeu. Și El ne-a dat un exemplu de felul în care să vorbim și să trăim. Cineva, care se lasă condus de către Spiritul lui Dumnezeu, va ști cum trebuie să vorbească la timp potrivit, cu cei oboșiți, și va considera ca cea mai mare bucurie a sa, de a face și altora cunoscut înțelepciunea și harul lui Hristos. Dar aceia, cari îngăduie dușmanului a tot ce este bine să aibă stăpânire asupra lor, vor rosti cuvinte și vor săvârși fapte cari mai bine nu ar fi fost nicidecum roșite și săvârșite.

„Adunați influența mea, și îmmormântați-o cu mine”, au fost ultimele cuvinte ale unui tânăr către prietenii săi, cari

stăteau plângând la patul său de suferință. Ce dorință! Ce remușcare adâncă trebuie să fi cuprins pe acest tânăr, privind la viața sa trecută — la o viață ce nu a fost așa cum de fapt ar fi trebuit să fie. Cât de mare trebuie să-i fi fost regretul, când a cugetat la influența cea rea pe care a exercitat-o asupra tinerilor săi prieteni! Cu câtă bucurie ar fi retras el acum această influență a lui, dar era prea târziu. Și, în desnadejdea sa, el strigă: „Adunați influența mea, și îmmormântați-o cu mine”.

Iubiți prietenii tineri, influența voastră, fie bună sau rea, nu va mai putea fi adunată de către prietenii voștri atunci când veți închide ochii pentru ultima oară, chiar dacă aceasta ar fi ultima și

cea mai arzătoare dorință a voastră pe patul de moarte. Influența voastră a plecat dela voi; voi înșivă ați fost răspunzători; voi ați avut puterea să o stăpâniți și să-i dați o direcție hotărâtă. Niciun om nu mai poate retrage influența ta. O astfel de dorință pe patul de moarte, nu va putea fi îndeplinită. De aceea, iubiți prietenii tineri, trăiți o viață nobilă, curată și plină de un curaj eroic.

Sfânta Scriptură, cât și Mărturiile ne arată clar că este de datoria unui creștin a se strădui continuu, pentru ca influența lui să fie spre bine. Textele de mai jos, ne vor ajuta să dobândim aceasta, căci ele ne arată care ar trebui să fie poziția unui creștin adevărat. (Se vor împărți aceste texte a fi cetite de mai mulți tineri).

Rom. 14, 7; Mat. 12, 30; Mat. 18, 6, 7; 1 Cor. 8, 9—13; Rom. 14, 21.

Vești bune din Banat

Lucrarea lui Dumnezeu progresează peste tot. Profeția Domnului Hristos din Evanghelia lui Matei 24, 14 și Apocalips 14, 6, 7 se împlineste și vestea revenirii Domnului Hristos se duce la toți oamenii. Spiritul Sfânt nu poate fi oprit a fi vărsat ca o ploaie târzie. Fapte 2, 17, 18. Tineri și bătrâni, ba chiar și copiii lucrează plini de zel sfânt la vestirea soliei revenirii lui Hristos în mărire. Pentru un timp asemănător timpului lui Noe (Matei 24, 37; Facerea 6, 5), când răutatea și păcătoșenia au ajuns la o treaptă, pe care n'a atins-o niciodată până acum și când toate lucrurile din lume sunt agitate, și când oamenii se fac tot mai îndrăzneți în călcarea legii lui Dumnezeu și când îngerii întunerecului își măresc activitatea, înșelând și amăgind toată lumea (Apoc. 12, 9, 12), tocmai pentru că știu că mai este

numai puțin timp, tocmai în aceste timpuri profetice și îngerii luminii folosesc pe oamenii doritori de mântuire la vestirea Evangheliei veșnice în toată lumea. Apoc. 14, 6, 7. La această lucrare sunt chemați azi toți: Părinți, tineri și copii să facă lucrarea cea mai importantă de a duce oamenilor publicațiile soliei sfinte și a-i conduce astfel la cercetarea Sfințelor Scripturi.

I. Reit

Cereși

Vieți de oameni

o carte cât se poate de interesantă, redând biografiile multor bărbați de seamă ai omenirii. De asemenea cereși

Mărturii pentru Comunitate

Vol. II

o carte plină de învățături ale Spiritului profetic neaparat necesare pentru zilele noastre.

Membrii corului Comunității Timișoara, cari ca membri și ai Ligii Evanghelizării, au făcut o lucrare frumoasă în anii trecuți, iar pentru anul 1937 și-au luat ca țință să lucreze cât mai mult, pășind pe urmele lui Hristos. Fie ca Domnul să ajute pe toți acești membri a conduce pe mulți tineri și tinere de pe drumul pierzării la Hristos.

Uniunea Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România

Către toți predicatorii, evangheliștii, presbiterii, și membrii Comunităților noastre din România.

„Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri”. Filip 4, 6.

„Rugăți-vă pentru pacea Ierusalimului” Ps. 122, 6.

„Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții”. Efes. 6, 18.

„Vă îndemn dar, înainte de toate să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înalțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavvia și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu. Mântuitorul nostru”. 1 Tim. 2, 1-3.

„Sunăți cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!” Ioel 2, 15.

Iubiți frați!

Comitetul Uniunii Comunităților noastre din România a fost întrunit în București în zilele de 10-15 Februarie și a cercetat ca de obicei nevoile bisericilor noastre. Domnul a fost bun și îndurător față de Biserica Lui și ne-a apărut de uneltirile vrăjmașului sufletelor noastre în trecut și ne-a ajutat ca să creștem și să prosperăm. El a dat răvna copiilor și servilor Săi pentru a-și face datoria în vremuri ca acestea.

Cunoaștem însă că cu cât ne apropiem de Ziua cea mare a arătării Domnului și Mântuitorului nostru cu atât necazurile se vor înmulți pentru sfinții lui Dumnezeu, cari caută cu toată răvna să stea pentru Evanghelie și pentru poruncile lui Dumnezeu. Și aceste necazuri le simțim cu toții. Ele nu trebuie să fie pentru noi altceva decât un îndemn la o pregătire mai temeinică pentru venirea Domnului Hristos care s'a apropiat. Aceasta se poate face numai printr'un devotament desăvârșit față de Dumnezeu și o căutare stăruitoare a sfințeniei.

Pentru ca să ajungem la starea aceea pe care Bunul Dumnezeu o dorește, și ca să putem să ne facem pe deplin datoria de creștini față de semenii noștri avem nevoie de pace. Să cerem aceasta dela Dumnezeu păcii care dă cu îmbelșugare celor ce o cer.

În înțelesul acesta s'a rânduit ziua de 6 Martie, a. c., când să ne adunăm cu toții, și, cu post și rugăciune să aducem înaintea lui Dumnezeu toate cererile noastre în toate Comunitățile noastre.

Să rugăm pe Bunul Dumnezeu pentru binecuvântarea Majestății Sale Regele Carol II, și a Înaltului Său Guvern și a tuturor celor din felurite dregătorii, ca acolo să fim recunoscuți ca cetățeni doritori de bine și de pace pentru toți cetățenii noștri; ca să ni se recunoască și să ni se garanteze libertatea de a sluji lui Dumnezeu potrivit Sfintei Evanghelii, noi și toată familia noastră; ca predicarea în libertate a Sfintei Evanghelii aducătoare de binecuvântare să fie și mai departe asigurată și sprijinită; ca să ne putem aduna în pace și liniște la serviciul divin în locașurile noastre de cult; ca servii lui Dumnezeu să nu fie împiedecați în lucrarea lor; ca să ne putem crește copiii în temere de Dumnezeu potrivit credinței noastre. Să ne rugăm și să ne mărturisim înaintea lui Dumnezeu cerându-I ajutor pentru împlinirea prin puterea Lui a multelor noastre lipsuri și pentru ca unirea creștinească și dorul după mai multă sfințire să domnească în rândurile noastre.

Cu acest prilej să aducem și un dar cât mai bogat care să fie apoi trimis la Conferință pentru acoperirea multor cheltuieli cari trebuie să se facă pentru apărarea libertății cultului.

Cu dorința ca Bunul Dumnezeu să ia și mai departe sub protecția Lui Biserica Lui care-I servește, și cu încrederea că El ne va călăuzi și mai departe să ne predăm Lui cu tot ce avem, cu tot ceea ce putem și tot ceea ce suntem.

Comitetul Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România.

Notă. — Frații predicatori și presbiteri sunt stăruitor rugați să dea o deosebită atenție acestei scrisori și să se ia măsurile necesare pentru buna executare a celor cuprinse aci.

Generale,
Izvoarele de Sud,
36.

să de principii luea păcii și unirii. i lucrare de unire. ivit spre lucrarea , însă această luemeiată pe puteri nu tot așa este cu Când oamenii priolie, ei devin una.

în China am avut oesc cu lucrătorii predicator chinez înă atunci se gânvovincia lui, după iul; apoi, începuse ă la întreaga Chi-să despre această a început să se imea întreagă. Așa privim cu toții. de mult a iubit ea, că a dat pe sin-pentru ca oricine nu piară, ci să ai-icică”. Dumnezeu a ea. Domnul nu S'a ură rasă sau națiu-cuuru minunat cum toate părțile lumii igrură lucrare. Conferinței Gene-

Unire^{*)}

În dimineața aceasta vreau să clădesc pe frumoasele cuvinte ale capitolului al 17 din Ioan. Aceasta este rugăciunea Domnului pentru ucenicii Săi de atunci și pentru toți cari vor crede în El. „Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M'ai trimis”. Vers. 20, 21. Pentru mine este de foarte mare preț gândul că El S'a rugat și pentru mine. Privind asupra istoriei El a văzut fiecare fază a lucrării Sale, și deci ne-a văzut și pe noi. Scopul acestei rugăciuni a fost ca toți să fie una, și în legătură cu această idee El dă și o ilustrație, și anume ca toți să fie una așa după cum El este una cu Tatăl. Și scopul acestei unități este ca lumea să creadă „că Tu M'ai trimis”. Și dvs. știți că lumea are nevoie de unitate, și tocmai lucrul acesta îl crează Evanghelia între cei ce o vestesc. Unirea dintre noi este o dovadă că suntem chemați la această lucrare. Apostolul Pavel arată importanța acestei uniri în minunatele cuvinte din Efeseni 4, 1—5. 13: „Vă sfătuiesc dar eu, cel înțemnițat pentru Domnul, să vă purtați într'un chip vrednic de chemarea, pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste, și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez”. Iar apoi versetul 13 spune: „Până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunostinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea

Frații J. L. McElhany, președintele Conferinței Generale, și Nielsen, casierul Conferinței Generale, în mijlocul delegaților români la Comitetul Diviziunii europene de Sud, ținut la Zürich dela 1—8 Decembrie 1936.

staturii plinătății lui Hristos”. Apostolul Pavel ne prezintă aici două unități, și anume în versetul 3 unitatea spiritului iar în versetul 13 unitatea credinței. Nu putem avea una fără alta. Dacă avem unitatea spiritului, unitatea credinței va urma dela sine. Pe cea din urmă o putem avea și singură, anume având unitatea unei credințe formale, dar dacă avem adevărata unitate a credinței atunci la sigur că vom avea și unitatea spiritului.

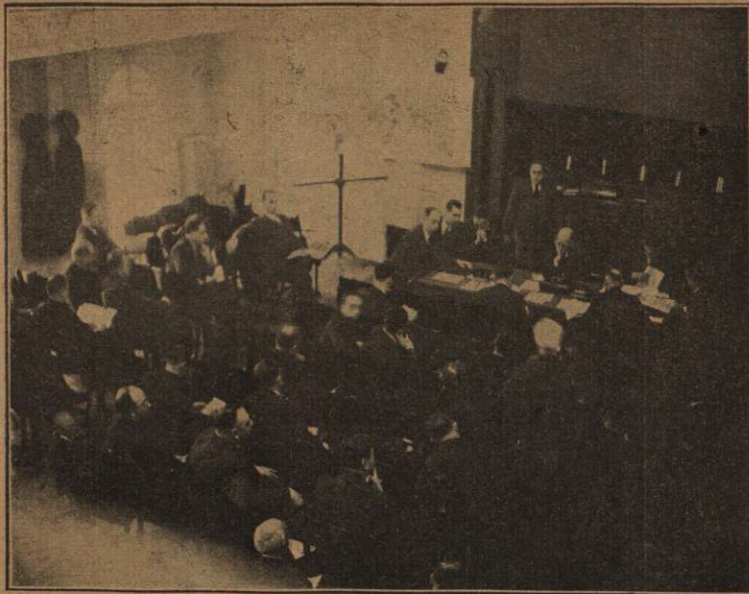
În lume găsim o lipsă de unitate, desbinare. Oamenii caută să facă tot felul de uniri și învoieli, însă în toate părțile lumii, cu durere trebuie să spunem că vedem numai răscoale. Însă în mișcarea adventă trebuie să se dea pe față adevăratul spirit al unirii. Și de ce oare aceasta? Fiindcă aceasta este ultima solie pe lume. Prin această solie se adună pentru Domnul, de pretutindeni, un popor. Și dacă ne gândim că aceasta este solia pentru lume, înțelegem de aci că neînțelegerea din lume nu trebuie să se găsească în biserică și că aceasta nici nu tre-

bue să fie condusă de principii lumești, ci de ideea păcii și unirii. Există o singură lucrare de unire. Cu toții am privit spre lucrarea Ligii Națiunilor, însă această lucrare a fost întemeiată pe puteri omenești. Însă nu tot așa este cu solia adventă. Când oamenii primesc această solie, ei devin una.

Când am fost în China am avut ocazia să vorbesc cu lucrătorii Chinezi. Un predicator chinez mi-a spus că până atunci se gândise doar la provincia lui, după cum au ei obiceiul; apoi, începuse să se gândească la întreaga China. Auzind însă despre această întinsă lucrare a început să se gândească la lumea întreagă. Așa ar trebui să privim cu toții. „Fiindcă așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Dumnezeu a iubit toată lumea. Domnul nu S'a uitat la o singură rasă sau națiune. Este un lucru minunat cum oamenii din toate părțile lumii alcătuiesc o singură lucrare.

Cu ocazia Conferinței Gene-

*) Cuvântarea ținută de fr. J. L. McElhany, Președintele Conferinței Generale la Zürich, cu ocazia Comitetului Diviziunii Sud Europene.

In timpul ședințelor Comitetului Diviziunii Europene de Sud.

rale a fost minunat tabloul acela viu cu oameni din diferite părți ale lumii, din părțile cele mai sudice, din vârful cel mai nordic al pământului, din răsăritul cel mai îndepărtat până în apusul pierdut în zare. Iată pe șeful indian cu multe pene, cu suliță, arc, săgeți, venit din jungla Americii, care acum este salvat din starea cea mai sălbatecă. Auziți despre acel șef de trib care primind Sabatul, a preferat să moară strâpuns de sulițele conaționalilor săi rămași sălbateci, decât să calce ziua această sfântă dată de Dumnezeu. În felul acesta știu să-și țină credința cei cari au fost câștigați din păgânism la minunata credință mântuitoare în Isus Hristos.

Priviți apoi la Indienii din America de Nord, la cei din Filipine, Hawai și Solomon. De prin aceste părți a venit la Conferința Generală un șef de trib cu văză. Tatăl lui fusese canibal. Ne-a descris obiceiurile oamenilor de acolo și ne-a vorbit de schimbarea produsă prin venirea misionarilor. Ne-a vorbit apoi despre credințioșia celor 5.000 de membri de acolo.

Oameni de pretutindeni și din toate religiile și clasele sociale primesc această solie ce se vestește pe pământ. Biserica adventă nu are numai învățătura, dar și organizația dela Dumnezeu.

Noi suntem conduși de Dumnezeu nu numai în ceea ce credem ci și în organizația noastră. Aceasta este o lucrare a harului lui Dumnezeu.

Vă aduceți aminte că în cursul istoriei s'au ridicat unii cari au vroit să ia cu dela ei putere conducerea și să o întemeieze după ideile lor. Și chiar fratele și sora

lui Moise s'a ridicat. Dar toate aceste lucrări și porniri personale s'au nimit. Până și acum s'au ridicat unii cari au zis că nu mai cred în conducerea altora ci numai conducerea lor este bună. Dar nu au avut succes, căci cei cari au trecut de partea lor au căzut. Bărbații serioși și credincioși niciodată nu s'au lăsat amăgiți.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru această solie ce se răspândește în 570 de limbi. Dar ca să terminăm lucrarea în spiritul lui Dumnezeu trebuie să păstrăm unitatea spiritului și a credinței. Și eu mă rog pentru această unitate. Și spiritul lui Dumnezeu de unire să fie cu noi, iar noi să arătăm iubire față de toți, mergând cu dorința de salvare a cât mai mulți; de pretutindeni. Și cu acest spirit să mergeți în toate Comunitățile pentru ca toți membrii Comunităților noastre să fie cuprinși de acest spirit al unirii.

J. L. McElhany

Ura și prigoana un semn al timpului

„Le-am dat Cuvântul Tău, și lumea i-a urit, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume”. Ioan 17, 14.

După ce Mântuitorul atrase credincioșilor atenția asupra semnelor cari vestesc apropierea sfârșitului le arată apoi, cum vor fi socotiți și primiți de contemporanii lor. „Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omori; și veți fi urțiți de toate neamurile pentru Numele Meu”. Matei 24, 9. Prigonirea a fost și este ultimul argument al aceluia cari nu au alte mijloace de convingere, iar suferințele sunt partea celor ce se hotărăsc să spună și să trăiască Adevărul, Spiritul Sfânt a caracterizat cum nu se poate mai clar, timpurile din urmă, ca „fiind timpuri primejdioase”, pentru că lumea s'a depărtat dela adevărata credință, și pentru că fărădelegea s'a înmulțit iar iubirea s'a răcit. Mat. 24, 12. Ucenicii lui Hristos vor trebui să pășească pe aceeași cărare de ocări, rușine și suferințe, pe care a pășit și piciorul Invățătorului lor; iar neprietenia care s'a ridicat împotriva Mântuitorului, trebuie să se dea

pe față și împotriva tuturor aceluia ce vor crede în numele Lui.

Totdeauna de când a venit păcatul în lume, au fost două feluri de oameni între cei ce se dau drept urmași ai lui Hristos! În timp ce unii cercetează viața Mântuitorului silindu-se cu seriozitate a-și îndrepta greșelile căutând a duce o viață asemănătoare pildei dumnezeiești, ceilalți caută a înlătura advărurile practice cari scot în evidență greșelile lor!

Nu de mult într'una din Comunitățile Conferinței „Moldova de Sud”, un iubit frate, a trebuit să plătească scump credința sa în Domnul Isus, făcând dovada statorniciei sale, înaintea celor de un neam cu el! Un grup de 5 persoane, bărbați bine cunoscuți, vecini chiar, neliniștiți de viața retrasă a fratelui și de credința sa, încurajați poate, au plănit să se scape de acela, care prin credințioșia și viața lui, constituia o mustrare pentru ei. S'au postat astfel într'un tufiș de pădure înarmați cu pietre și cu topoare, dar nu ca să doboare un arbore, ci să răpue viața unui om.

Cum fratele se cobora călare spre locuința sa, care nu era tocmai departe, și nebănuind nimic, fulgerător s'a pomenit cu o ploaie torențială de pietre curgând din tufiș cu furie peste capul și corpul lui și al calului. O piatră lovind calul cu putere în cap, a făcut ca acesta, învârtindu-se amețit, să nu-și mai poată duce stăpânul, și cedând de durere, l-a lăsat pradă mâinilor violente.

Este greu, iubiți frați, a vă face o idee de groaza și de violențele, de cruzimea și de tortura la care au înțeles a se deda unii creștini din veacul nostru! Fără motiv și cuvinte, l-au lovit și torturat cu topoarele în chipul cel mai barbar și sălbatic! L-au pisat cu topoarele peste cap, față, fluierile și genunchii ambelor picioare, peste mâini, umeri, spate și peste tot corpul pentru a nu mai exista, și apoi lăsându-l în agonie ca pe „străinul din parabolă căzut între tâlhari” au dispărut satisfăcuți de ispravă lor. L-am vizitat și văzut pe fratele după o lună și jumătate dela întâmplarea cazului, și deși a fost bine tratat în spital,

nu va mai fi în completă stare normală până când Domnul va îmbrăca pe cei sfinți în corpuri noi. 1 Cor. 15, 53; Isaia 35, 3-6.

Iubiți frați! Lumea, în cea mai mare parte, este sub stăpânirea celui rău, dușmanul aprig al lui Hristos. 1 Ioan 5, 19. Îngăduința misterioasă a Providenței, care lasă pe cel rău să persecute pe cel drept, a fost pricină de nedumerire pentru mulți din cei slabi în credință. Mântuitorul însă prevăzând îndoiele și ispitele ce-ar veni ucenicilor Săi în zilele de încercări și ispite, le zise:

„Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v'am spus-o: „Robul nu este mai mare decât stăpânul său”. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit Cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi”. Să ne rugăm lui Dumnezeu ca să trecem cu bine prin filtrul încercărilor, înaintând în vieța de credință, iar pentru cei cari se poartă așa de crud, zicem: „Tată, iartă-i, că nu știu ce fac”!

N. Alexe

Prin organizație la succes

Cu ocazia recentului Comitet de Toamnă al Conferinței Generale, s'a dat o serioasă atenție acestui subiect, și s'au luat următoarele hotărâri:

„**Deoarece**, istoria bisericii din toate timpurile a dovedit în chip lămurit faptul că însăși vieța bisericii depinde în mare măsură de conducerea ei; și

„**Deoarece**, din punct de vedere omenesc nu este un alt lucru mai însemnat decât acela de a alege bărbați ai adevărului, capabili și temători de Dumnezeu, bărbați cari sunt plini de Duhul Sfânt și de o înțelepciune, să conducă biserica lui Dumnezeu înainte, mai sus și spre cer, în acest ceas greu din istoria ei; de aceea,

„**Recomandăm**, ca să se dea o mai mare atenție acestei chestiuni; ca să cerem Comunităților noastre să dea o mai atentă grijă alegerii slujbașilor Comunității și conducătorilor din orice ramură de activitate a Comunității, ca, acolo unde este posibil, să se ceară sfatul unui predicator sau unui slujbaș al Conferinței pentru alegerea unor astfel de slujbași, ca să fie aleși numai aceia a căror vieță este în deplină armonie cu

principiile sfinte ale adevărului și neprihănirii, și cari sunt în stare să învețe pe alții calea vieții, a căror întreagă influență va fi pusă în joc pentru a aduce întregul corp la „unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos”.

„Domnul zise lui Samuel, când profetul vru să ungă pe cel mai mare din fii lui Ișai ca rege în locul lui Saul: „Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă”.

„Pavel, în epistolele sale către Timotei și Titu, arată însușirile slujbașilor bisericii, bătrânilor și diaconilor. Aceste capitole trebuie să fie cetite, cercetate cu rugăciune, și urmate cu strictete, stăruind asupra însușirilor pe cari trebuie să le aibă slujbașii bisericii.

„**Mai departe recomandăm**, ca în alegerea conducerii Uniunii și Conferinței, să se mențină aceleași țintă înaltă în cele spirituale, și ca numai aceia să fie aleși cari sunt pregătiți prin educație și ex-

periență să ocupe cu succes poziția la care sunt chemați.

„Pentru a căpăta rezultatele cele mai bune cu puțință,

„**Recomandăm**, ca în alegerea conducătorilor pentru Comunitate, Conferință sau Misiuni, să se caute sfatul aceluia cari au o mai largă experiență în astfel de chestiuni privitoare la o mai înaltă organizație. Textul din 1 Cor. 1, 10, trebuie să fie urmat în totul: „Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n'aveți desbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într'un gând și o simțire”.

„Cerule privește să vadă cum își aduc la îndeplinire isprăvnicia lor aceia cari dețin poziții de influență. Răspunderile puse asupra lor ca ispravnici sunt măsurate de extinderea influenței lor. În felul lor de purtare față de semenii lor, trebuie să fie ca niște părinți drepecți, iubitori, sinceri. Ei trebuie să fie asemenea lui Hristos în caracter, unindu-se cu frații lor în cele mai strânse legături de unire și comuniune”. „Mărturiu”, Vol. 7, pag. 282.

„**Mai departe recomandăm**, ca să se pregătească articole cari să prezinte însușirile necesare ale aceluia cari sunt chemați să ocupe aceste slujbe de mare răspundere în Comunitate, Conferință sau Misiune, și cari să apară în „Review and Herald”, precum și în alte publicații ale Diviziunilor și Uniunilor.

„**Mai recomandăm**, ca în fiecare Conferință și Misiune să se fină institute pentru formarea slujbașilor Comunității”.

Avem toată încrederea că orice Comunitate, Conferință, Misiune și instituție din marea noastră Diviziune va da o deosebită atenție acestei chestiuni. Este o chestiune serioasă, și trebuie să căutăm pe Dumnezeu pentru ajutor și călăuzire în alegerea și formarea conducătorilor de orice fel pentru Comunitățile și alte organizații ale noastre.

A. V. Olson

Ora misionară din luna Martie

„Dați Cezarului ce e al Cezarului, și lui Dumnezeu ce e al lui Dumnezeu”.

Program

Cântare de deschidere
Rugăciune
Cor
Studiu biblic: „Libertatea religioasă”
Raportul lucrării misionare din luna Februarie
Cântare specială
Lectură: „O învățătură pentru aceste vremuri”
Lectură: „Un exemplu din trecut”
Lectură: „Inercarea ce ne stă în față”
Indemnare către biserică să stea alături de Dumnezeu
Cântare de închidere
Rugăciune.

Notă pentru conducători

Studiul pentru astăzi este foarte bine venit. Libertatea n'a fost niciodată mai amenințată ca acum. Norii intoleranței se frământă amenințatori asupra întregii lumii. Aduceți-vă aminte că voi, atât ca biserică, cum și ca membri în parte, trebuie să vă împotriviți primirii semnului fiarei. Tocmai acesta este și scopul programului de față. La încheiere adresați un apel călduros ca fiecare să fie gata mai de grabă să moară decât să cedeze în vreunul din punctele de credință.

Departamentul Misiunii Interne

„Libertatea Religioasă”

1. Ce spune Dumnezeu despre poziția pe care o ocupă autoritățile pământenești? Rom. 13, 1.
2. Dacă ne împotrivim stăpânirii, cui ne împotrivim de fapt? Rom. 13, 3.
3. Ce ar trebui să ne îndemne la supunere față de autoritățile în ființă? Rom. 13, 5; 1 Petru 2, 13.
4. Care ar trebui să fie menirea autorităților? Rom. 13, 3, 4; 1 Petru 2, 4.
5. Avem noi dreptul să ne împotrivim a plăți dare? Rom. 13, 6, 7.
6. Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de viața civilă a unei țări? Ieremia 29, 7.
7. Ce datorie avem față de conducători? Ezra 6, 10; 1 Tim. 2, 2.
8. Ce fel de stăpânire era în ființă când a dat Pavel această învățătură?
Nero era dictatorul Imperiului Roman. El era crud, arbitrar și fără frică de Dumnezeu, cu toate acestea Pavel dă indemnul ca creștinii să se roage pentru el spre a avea pace.

9. Ce poruncă dădu Isus creștinilor? Mat. 22, 21 pr. p.
10. Ce răspuns minunat dădură cei trei tineri Ebrei când li s'a cerut să nu fină seamă de glasul conștiinței lor? Dan. 3, 16—18.
11. Care a fost răspunsul lui Petru când i s'a interzis să mai vorbească despre Isus? Fapte 4, 19.
12. Care a fost atitudinea lui Dumnezeu față de această lege? Fapte 5, 20.
13. Ce răspuns a dat Petru și Ioan pentru nesupunerea lor? Fapte 5, 29.
14. Care va fi atitudinea față de creștinii? Apoc. 12, 17.
15. Ce lege religioasă se va face înainte de sfârșit? Apoc. 13, 15—17.
16. În ce raport vor sta creștinii față de aceste legi? Apoc. 12, 11.
17. Care va fi rezultatul acestei lupte? Apoc. 15, 2.

„O învățătură pentru aceste vremuri”

„Importante sunt învățăturile ce trebuie scoase din experiența tinerilor Ebrei de pe câmpia Dura. În vremurile noastre, mulți dintre servii lui Dumnezeu, deși nevinovați de fapte rele, vor fi lăsați să îndure umilință și abuz în mâinile aceluia cari, însuflețiți de către Satana, sunt plini de ură și bigotism religios. Ura oamenilor se va ridica în deosebi împotriva aceluia cari sfințesc Sabatul poruncii a patra; în cele din urmă se va da un decret care declară pe aceștia ca meritând moartea.

„Timpul de strămtorare dinaintea poporului lui Dumnezeu cere o credință care să nu slăbească. Copiii Săi trebuie să dea dovadă că El este singurul lor obiect de adorațiune, și că niciun motiv, nici chiar vieța însăși, nu poate să-i determine să facă cea mai mică concesie unui cult fals. Pentru inima credincioasă, poruncile oamenilor se vor cufunda în neînsemnătate alături de cuvântul veșnicului Dumnezeu. Adevărul va fi păzit, chiar dacă urmarea ar fi închisoarea, exilul sau moartea.

„Ca și în zilele lui Șadrac, Meșac și Abed-Neșo, tot astfel și în ultima perioadă a istoriei acestui pământ, Domnul va lucra cu putere pentru aceia cari stau hotărâți pentru dreptate. Acela care a mers cu cei trei eroi Ebrei în cuptorul incins cu foc, va fi cu urmașii Săi pretutindeni. Prezența Sa dăinuitoră îi va mângâia și îi va sprijini. În mijlocul timpului de strămtorare, — strămtorare cum n'a mai fost de când sunt neamurile, — cei aleși ai Săi vor sta neclintii. Satana cu toate oștirile sale de ingeri răi nu poate să nimicească pe cel mai slab dintre sfinții lui Dumnezeu. Ingeri cari sunt

neîntrețuți în putere îi vor proteja, și în ajutorul lor Iehova Se va descoperi ca „Dumnezeu de dumnezei”, în stare să măntuiască în chip desăvârșit pe acela cari și-au pus încrederea în El”. — „Profeți și Regi”, p. 512, 513.

„Inercarea ce ne stă în față”

„Poporul nostru a fost socotit prea neînsemnat spre a merita atenția; dar o schimbare se va produce. Lumea creștină face acum mișcări cari în chip automat vor aduce ca poporul care păstrează poruncile să iasă în evidență. Adevărul lui Dumnezeu este înlocuit în chip neîntrerupt cu teoriile și învățăturile false de origine omească. Se ivesc mișcări ce tind să robească conștiințele aceluia cari ar dori să fie credincioși față de Dumnezeu. Puterile legiuitoare vor fi împotriva poporului lui Dumnezeu. Orice suflut va fi încercat.

„Biserica rămășiței va fi adusă într'o mare încercare și strămtorare. Acei cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, vor simți mânia balaurului și a oștirii sale. Satana scotește pe toți locuitorii lumii ca supuși ai săi; ... dar aci este o mică grupă care se împotrivesc supremației sale. Dacă ar putea să-i șteargă de pe fața pământului, triumful său va fi deplin. Tuturor li se va cere să dea ascultare edictelor omești de călcare a legii divine. Acei cari vor fi credincioși față de Dumnezeu și față de datorie vor fi trădați, de părinți, frați, rude și prieteni’.

„Nu este departe timpul când încercarea va veni oricărui suflut. Noi vom fi siliți să ținem Sabatul cel neadevărat. Cearta va fi între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. Acei cari au cedat puțin câte puțin pretențiilor lumești, și s'au acomodat obiceiurilor lumii, vor ceda atunci la orice, mai de grabă decât să se supună batjocorei, insultei, amenințării cu închisoarea și morții. Atunci aurul va fi despărțit de sguară... Multe stele pe cari le-am admirat pentru strălucirea lor, vor dispărea în întunec. Acei cari și-au asumat poadoabe, dar nu sunt îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos, vor apărea atunci în rușinea goliciunii lor.

„Lucrarea pe care biserica n'a vrut s'o facă într'un timp de pace și prosperitate, o va face într'o criză grozavă, în împrejurările cele mai descurajatoare și cele mai grele. Avertizările pe cari acomoda-rea cu lumea le-a adus la tăcere sau le-a împiedecat, trebuie să fie date sub cea mai aprigă împotrivire din partea dușmanilor credinței. În vremea aceasta, cel superficial și egoiști, a căror influență a întârziat foarte mult progresul lucrării,

se vor lepăda de credință, și vor trece de partea dușmanilor ei vădiți, către cari de multă vreme se îndreptau sentimentele lor. Acești decăzuți vor da atunci pe față cea mai amarnică dușmănie, făcând tot ce le stă în putere ca să apese și să asprească pe frații lor de mai înainte, și să ațâțe nemulțumirea împotriva lor. Vremea aceasta e chiar în fața noastră. Membrii bisericii vor fi încercați și probați în chip individual. Ei vor fi aduși în împrejurări în cari vor fi siliți să aducă mărturie despre adevăr. Mulți vor fi chemați să vorbească înaintea sfaturilor și în tribunale de judecată, poate separați și singuri. Experiența care le-ar fi ajutat în această nevoie au neglijat s'o capete, și sufletele lor sunt împovărate de remușcare de a fi risipit ocaziile și de a fi neglijat privilegiile". — „Servicii Creștine”, p. 155—158.

„Nu e departe timpul când încercarea va veni la fiecare suflet... În timpul acesta aurul va fi despărțit de sgură în Comunitate. Adevărata evlavie va fi clar deosebită de aparență și falsitatea ce se găsește în ea... Pleava va fi luată ca un nor, chiar din locurile unde vedem numai arii de grâu bogat”. — „Servicii Creștine”, p. 49.

„Nimeni nu este făcut să îndure mânia lui Dumnezeu până când adevărul n'a fost adus în căminul, mintea și conștiința sa, și a fost respins. Există mulți cari n'au avut niciodată ocazia să asculte adevărurile speciale pentru timpul acesta. Obligatorietatea poruncii a patra n'a fost niciodată prezentată înaintea lor în adevărata lumină. Cel care cunoaște orice inimă, și încearcă orice motiv, nu va lăsa pe niciunul care dorește după o cunoștință a adevărului, să fie amăgit în ce privește sfârșitul luptei. Decretul nu este lăsat să vină orbește asupra oamenilor. Fiecare trebuie să aibă lumină îndestulătoare ca să-și ia hotărârea în chip conștient.

„Sabatul va fi marea încercare a credințioșiei, pentru că acesta este punctul în special disputat. Când încercarea finală va fi adusă asupra oamenilor, atunci linia de despărțire va fi trasă între aceia cari servesc lui Dumnezeu și acei cari nu-l servesc. În timp ce ținerea Sabatului fals, contrar poruncii a patra, va fi o mărturisire a supunerii față de o

putere care este împotrivoare lui Dumnezeu, ținerea adevăratului Sabat, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă a credințioșiei față de Creator”. — „Marea Luptă”, p. 604. 605.

„Zelul și energia trebuie să fie întărite; talentele cari ruginesc din cauza nelucrării trebuie să fie îndemnate la lucru. Glasul care țiar zice: „Așteaptă; nu lua asupra-ți poveri”, este glasul iscoadelor fricoase. Acum avem nevoie de Calebi,

cari să iasă în față, — căpetenii în Izrael, cari cu cuvinte pline de curaj să aducă un raport bun în favoarea unei acțiuni imediate”. — „Mărturii”, Vol. V, p. 383.

„Toți cei cari strâng căldură din răceala altora, curaj din îndoielele lor, și credințioșie din trădarea lor, vor triumfa cu solia ingerului al treilea”. — E. G. White, în *Review and Herald*, din 8 Iunie, 1897.

5 minute misionare în Sabat

6 Martie, 1937

Subiectul misionar: Libertatea Religioasă.

Textul misionar: Mat. 10, 8.

„Intreaga lume se va ridica cu dușmănie împotriva Adventiștilor de Ziua Șaptea, din pricină că ei nu vor să dea cinstire Papalității... Planul lui Satana este de a face ca ei să fie șterși de pe pământ, pentru ca supremația sa asupra lumii să nu mai poată fi contestată”. — E. G. White, *Review and Herald*, 22 August, 1893.

Strângeți rapoartele lucrării misionare săvârșită în săptămâna trecută.

Dați ocazie ca cineva să povestească o experiență de credințioșie în timp de greutate.

13 Martie, 1937

Subiectul misionar: Libertatea Religioasă.

Textul misionar: Apoc. 2, 10.

„Când Legea lui Dumnezeu este făcută fără de efect, biserica va fi cernută prin greutatea grozave, și o parte mai mare decât ne-am putea închipui acum, vor lua aminte la duhuri amăgitoare și învățături de demoni”. — E. G. White, *Buletinul Conferinței Generale*, p. 257.

Strângeți rapoartele lucrării misionare săvârșită în săptămâna trecută.

20 Martie, 1937

Subiectul misionar: Libertatea Religioasă.

Textul misionar: Apoc. 7, 14.

27 Martie, 1937

Subiectul misionar: Libertatea Religioasă.

Textul misionar: Ier. 13, 20.

„Părinți, puneți-vă această solemnă întrebare: „Am educat noi pe copiii noștri să asculte de Dumnezeu, să-L iubească, să șină Legea Sa ca o regulă supremă de purtare și viață?... Pregătim noi pe copiii noștri pentru marea criză? Eu mă rog ca să înțelegem cu toții semnele timpului, ca să ne pregătim pe noi și pe copiii noștri în așa fel, încât în timpul luptei Dumnezeu să poată fi scăparea și apărarea noastră”. — E. G. White, *Review and Herald*, 23 Aprilie, 1889.

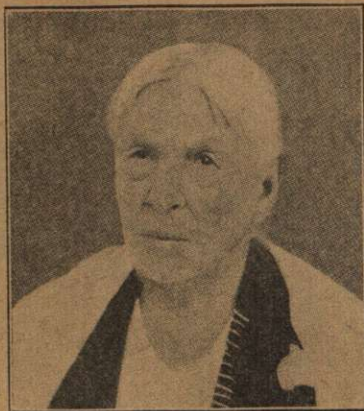
Strângeți rapoartele lucrării misionare săvârșită în săptămâna trecută.

Dintre cei cari au răspândit peste 100 reviste în Conferința Muntenia Est: Dobrea M. Cristil, Scarlat Popa, Chiriță Doagă, Andrei Ceacaroș, Dumitru Marinof, Ion Stuparu, Ion Enache.

Ora Tabitei din luna Martie

Ocazii pentru
a face lucrare
misionară prin
închisori

Sora Martha Amadon, o pionieră a cercului Tabita, fiind dintre primii credincioși ai soliei advente. Deși au trecut atâția ani, totuși încrederea ei în această lucrare a crescut din ce în ce mai mult.

Un teren vast neglijat în care se poate face lucrare misionară, este lucrarea printre cei închiși. Comunității noastre, în calitate de organizație misionară, i s'a încredințat o sarcină deosebită în această direcție, dela care nu avem dreptul să ne sustragem. Stăruințele depuse în acest scop din partea lucrătorilor și a membrilor Comunității, vor fi din abundență răsplătite, prin aceea că, deja pe acest pământ pot avea bucuria de a vedea suflete eliberate din jugul păcatului, și apoi prin faptul că, odată, la ziua cea mare a judecății, vor putea să audă din chiar gura Mântuitorului lor binecuvântate cuvinte: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu! Intrați în moștenirea împărăției, care v'a fost pregătită încă dela întemeierea lumii. Căci . . . am fost în închisoare, și voi ați venit la Mine”. Mat. 25, 34—36. Dacă însă întârziem a ne face datoria față de cei închiși, atunci vom trebui să auzim cuvintele următoare: „Plecați dela Mine, blestemaților . . . căci . . . am fost închiși și voi nu M'ați vizitat”. Mat. 25, 41—43. Menge.

Posibilitățile prin cari să putem ajunge la toți acei închiși, sunt felurite și se orânduiesc după felul instituției, cum și după regulile și prescripțiile respective. Acei cari se ocupă de această lucrare, deci cu vizitele instituțiilor de boli mintale, instituțiile de corecție, închisori și altele de felul acestora, trebuie să se pregătească mai din timp pentru a putea corespunde cerințelor și nevoilor celor cari se află în aceste instituții, cărora vor să le fie de un ajutor sufletesc. De asemenea mai trebuie bine cugetat asupra faptului că timpul disponibil pentru lucrarea printre cei închiși nu este totdeauna la fel, deoarece unii stau mai mult timp iar alții mai puțin în închisori.

Se dă sfatul să se organizeze în interiorul Comunităților noastre grupe, cari să facă această lucrare printre cei închiși.

Pentru că majorității dintre acești închiși abia atunci li se poate aduce un real ajutor, când s'a deșteptat încrederea în ei, grupele și conducătorii acestora nu ar trebui să schimbe persoanele pe cari le vizitează. Apoi mai trebuie să câștigăm și încrederea conducerii acestor instituții, pentru a ni se da deplină libertate în lucrarea noastră. Se cere ca să se hotărască un timp special pentru adunări laolaltă cum și pentru convorbiri personale cu funcționarii acestor instituții. Cu siguranță că nu totdeauna va fi ușor a obține autorizație pentru convorbiri particulare, din care cauză vom fi nevoiți să ne mărginim, în majoritatea cazurilor, numai la adunările laolaltă, în care să se cânte imnuri sfinte, să se vorbească oarecari cuvinte despre solia mântuirii și apoi să se împartă literatură.

Ar trebui de asemenea să ne punem în legătură și cu instituțiile de corecții a celor adulți, pentru a face și printre aceștia lucrare misionară.

Nu numai prin vizite, ci și prin literatură se poate ajunge la cei închiși, scriindu-le scrisori și trimițându-le literatură. Instituțiile cele mai multe cer ca aceste scrisori și această literatură destinată celor închiși să fie trimisă direcțiunii care să o cerceteze și apoi să o împartă celor închiși.

Cu mulți ani în urmă, inima unuia dintre acești închiși a fost mișcată prin cântările cari s'au intonat pe când se afla în închisoarea din Oakland, California, cum și prin solia evanghelică vestită în legătură cu imnurile cântate de către tinerii noștri, cari au avut o deosebită înrăurire și asupra celorlalți pedepsiți. Anii au trecut. Intr'una din zile am primit îmbucurătoarea veste, că acest om a devenit lucrător în via Domnului, predică solia cu mare putere. Pe timpul acela adusesese deja peste 100 de suflete la Hristos. Nu în zadar a fost întrebuițat timpul și stăruința acelei grupe care a lucrat printre cei închiși.

În curând nu vom mai avea ocazia de a activa printre cei închiși ci va fi timpul când vom sta în fața scaunului de judecată, pentru a da socoteală dacă ne-am făcut datoria cu privire la răspândirea adevărului, cum și la pregătirea omenirii pentru venirea Domnului. Să răscumpărăm bine timpul ce ne mai stă încă la dispoziție, și să ne îndeplinim cu credincioșie datoria față de cei închiși, pentru ca hainele noastre să nu rămână pătate de sângele lor.

„Curierul Misionar”.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.

PAGINA GOSPODARULUI

Ce să facă un bun gospodar pe luna Martie

Încă dela început Dumnezeu a dat omului în grijă pământul, cu obligația pentru om de a-l lucra. Deși era o grădină roditoare, Dumnezeu a zis omului: „Păzește ceea ce ți s'a dat și lucrează ceea ce ți s'a încredințat". De atunci și până astăzi pământul a fost, este și va fi în viitor o comoară neprețuită dată omului de Dumnezeu. Un proverb zice: „Pământul este aur, de știi să-l folosești. Dar este sărăcie dacă-l părăginești".

Cu ajutorul lui Dumnezeu revista „Curierul Misionar", și-a propus să dea pentru fiecare lună, câteva sfaturi privitoare la lucrările pe cari un bun gospodar are nevoie să le facă, pentru ca atunci când va veni timpul recoltelor, acestea să fie cât mai frumoase și mai mănoase. Lucrările acestea vor privi toate domeniile unei bune gospodării. Poate că nu se va putea ajunge în această privință la desăvârșire, sau la cel mai înalt punct, dar cu ajutorul Celui care a dat omului în grijă această neprețuită comoară, pământul, pentru ca să-l lucreze, revista: „Curierul Misionar" va depune toate străduințele pentru a da la această pagină sfaturi cari să poată fi de un real folos cetitorilor ei. Iar cum primăvara ne bate acum la ușă, în numărul acesta ne vom îndrepta privirile asupra lucrărilor ce urmează a fi făcute în cursul unei Martie, lună pe care cu drept cuvânt o putem numi, dimineața primăverii.

Odată cu sosirea acestei luni iarna a început a fi biruită de razele călduroase ale soarelui, sub a căror plăcute adieri zăpada începe, încet să dispară până când ne părăsește cu totul. Acum a venit din nou timpul pentru gospodarul harnic, când să nu mai aibă odihnă de dimineață și până seara, căci în această lună va avea cam multe de făcut. Dela început e bine să-și ia cu sine motto care zice: „Ce poți face astăzi, nu lăsa pe mâine". Aceasta pentru faptul că lucrările din această lună nu pot fi lăsate să sufere întârzieri.

Gospodărie generală:

Dacă în luna Februarie nu au fost pregătite cerealele cari urmează a fi semănate, trebuie făcut acest lucru imediat la

începutul acestei luni. Se vor alege cele mai frumoase semințe pentru acest scop. E o mare greșeală ce se face adesea ca să se semene semințe de mână a doua. În privința aceasta cetim chiar în Sfânta Scriptură următoarele: „Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege". De aceea alegeți cele mai frumoase și sănătoase semințe de grâu, orz, ovăz, etc. pe cari va trebui să le aruncați în pământ. Acolo unde în toamnă am avut o recoltă slabă cu boabe mărunte și unele din ele aproape seci, e bine și necesar să ne procurăm semințe sănătoase din altă parte, pe cari să le semănăm și să păstrăm pe cele slabe pentru hrană. Același lucru nu trebuie uitat a se face și cu cartofii de sămânță. Să fie aleși cartofi sănătoși și de varietăți cât mai bune. Sunt cartofi între cartofi și dacă vom pune în pământ cartofi buni vom culege în toamnă același soi de cartofi.

Tot la începutul acestei luni bunul gospodar va aerisi bine pivnițele, va scoate afară cartofii și zarzavaturile ce au început a se strica distrugând lugerii cartofilor și curățind bine pivnița. Aerisirea să se facă cât mai deplin pentru a îngădui aerului să pătrundă în toate colțurile umede ale pivniței, pe cari în timpul iernei din cauza gerului o țeacă mai mult închisă. Tot atât de important este acum și pentru gospodină ca imediat ce s'au ivit razele călduroase ale soarelui de primăvară, să facă o aerisire generală a lucrurilor din casă, apoi tot ea trebuie să se îngrijească pentru ca să aleagă ouăle pentru cloșci, cari în curând vor trebui puse, pentru a avea pui cât mai de timpuriu. Acești pui sunt și mai scumpi și se mai știe apoi că cei scoși mai de primăvară sunt și mai vițoși. În a doua jumătate a unei gospodine va pune cloșcile.

Vitele

O grijă de căpetenie trebuie să aibă acum gospodarul de vitele sale. Acestea îi vor fi tovarășii de peste vară și dacă va scoate la plug și la celelalte lucrări niște vite slabe, și fără putere, nu numai că nu va putea să lucreze cu ele, dar, acest lucru îl va stânjeni cât se poate de mult. De aceea trebuie bine îngrijite, hrănite și adăpate la timp, cu o hrană cât mai substanțială. Nu va ajunge un braț de paie și o mână de coceni pentru

acest lucru. Un fân bun, cartofi fierți, tărâțe, uruială și alte lucruri, trebuie din vreme pregătite pentru vitele ce dorim a le scoate în curând la munca câmpului. Apoi grajdurile trebuie bine desinfectate și văruite de îndată ce aerul afară s'a mai încălzit. Vitele trebuie apoi zilnic țesălate și periate. Din când în când acelea cari în decursul iernii au fost ținute mai mult în grajd trebuie scoase la plimbare. De asemenea vor fi scoși afară, ca să mai fugă câte puțin, viței din timpul iernii precum și mânji.

Curtea

Prin curte gospodarul are acum ultimul timp de-a mai deretica ultimele lucrări, căci odată ce a început lucrul câmpului, nu va mai avea prea mult timp de aceasta, deși un bun gospodar nu trebuie tot timpul anului ca să neglijeze curtea lui. El trebuie să nu uite că ea va fi mereu o carte deschisă, în care se va putea citi caracterul și hărnicia gospodarului.

Acum se vor face ultimele revizuirii ale uneltelor ce în curând vor trebui să fie folosite la lucru. Plugurile, grapele, praștoarele, sapele și toate celelalte instrumente vor trebui să fie pregătite. Unele din ele, cum sunt mașinile pentru lucratul pământului pe care bunul gospodar de cu toamnă le-a uns bine și pus la adăpost, trebuie revăzute și unse acum din nou, iar dacă la unele mai este câte ceva de reparat se va face lucrul acesta imediat la începutul acestei luni.

Gardurile și ulucile nu trebuie nici ele uitate. Acolo unde s'au mai slăbit sau rupt vor trebui bine reparate. Gunoii din curte trebuie strâns la un loc și aranjat așa fel ca gâinile să nu umple din nou curtea cu el. Fântânile, mai ales pe la țară, trebuie acum bine curățate. Toate lemnele de prin curte și alte lucruri trebuie aranjate pentru ca bunul gospodar să poată face o curățenie generală în curte.

Grădina de pomi

În grădina unde sunt pomii, în luna aceasta mai înainte de a da frunza se vor tăia cu un ferăstrău, la pomii mai bătrâni, crengile uscate și acelea cari sunt crescute în așa fel încât strică coroana pomului. Aceste crengi se vor tăia cu un fierăstrău mic deasupra ultimului inel al crengii ce vrem să tăiem, iar rana se va unge cu smoală. După aceea se vor curăți cojile de pe pom cu o perie aspră de sărmă sau cu o răzătoare de fier anume făcută, dar se vor curăți numai acele coji cari sunt scorojite și se vede că vor cădea curând. După curățirea lor tulpinile vor fi stropite cu soluția de „Nasprosen", care se poate găsi

în comerț pe la semințele agricole. Soluția aceasta va înlătura diferite boale criptogamice și în același timp și insecta „Carpocapsa-Pomonela” sau așa zisul viermele mărlui, prin distrugerea ouălelor ascunse în adânciturile mai mici sau mai mari ale coajei pomilor. În ce privește pomii, grija cea mai mare în această lună e aceea de a distruge toate omizile ce ne-ar putea aduce pagube mari. Se vor săpa apoi la începuturile lunii pomii la rădăcină, dacă în toamnă nu s'a făcut acest lucru, și se va pune gunoi dela vite. Dacă zăpada încă nu s'a topit, peste gunoi e bine să punem un strat de zăpadă, pentru ca atunci când ea se va topi să intre în pământ împreună cu mustul gunoiului. Printre crengile pomilor ici și colo se vor observa frunze uscate ce n'au căzut încă din pom, pentru că sunt legate de crenguțe cu un fel de mătase fesută de omizi. Aceste frunze trebuie cu îngrijire strânse și arse, căci din ouăle ce sunt adăpostite în aceste frunze vor ieși multe omizi. Imediat ce zăpada s'a dus, grădina se va grebla bine de frunze și gunoaie, căroră e bine să li se dea foc. De îndată ce timpul a început a se încălzi putem răsădi pomii, iar în a doua jumătate a lunii se pot începe diferite altoiri în uscat. Despre aceste altoiri vom scrie mai mult în numărul următor al revistei „Curierul Misionar”, la „Pagina gospodarului”.

Acolo unde se găsesc caiși cari înfloresc mai de timpuriu se vor păzi cu multă grijă de omizi și de bruma ce cade în timpul nopții. Pomii sunt cu adevărat o comoară dela Dumnezeu, dar bunul gospodar trebuie să știe cum să îngrijească de ei. În numerele viitoare ale revistei vom scrie mai mult în această revistă, întru cât aci spațiul nu ne permite.

Grădina de zarzavat

În grădina de zarzavat în luna aceasta vin multe lucrări de făcut. Dacă în cursul lunii Februarie nu s'au pregătit paturile calde pentru răsad trebuie făcute acum de grabă. De îndată ce zapada s'a dus, grădina trebuie săpată bine și cât mai adânc. Începem apoi cu făcutul straturilor pentru ceapă, usturoi, etc. pe cari de îndată ce zăpada s'a dus le putem pune în pământ. Dacă timpul este ceva mai călduț vom putea semăna și salată. Între timp însă trebuie bine îngrijite paturile calde, pentru a putea avea cât mai din timp răsadurile, căci dacă le vom pune mai de timpuriu vom avea o recoltă bună de trufandale, ceea ce va răsplăti munca noastră. După ce răsadurile sunt destul de crescute și după ce observăm că bruma nu mai cade se va face plantarea lor în straturi. De acest lucru bunul gospodar va ține seama, pentru că bruma ce de obicei cade spre ziuă să nu-i strice răsadul. Se va semăna apoi, bobul, mazărea, plantele leguminoase, morcovi, etc. De sigur un bun gospodar va face toate aceste lucruri într'un pământ pe care de cu toamnă îl săpase bine și mai puse pe el și ceva gunoi.

La sămănăturile de toamnă și fânețe

De îndată ce a început a se topi zăpada, bunul gospodar nu va ezita a face o amănunțită vizită la sămănăturile de toamnă, spre a vedea cum se prezintă ele la ieșirea din iarnă. Acolo unde sunt bălți pe răzoare vor trebui făcute șanțuri pentru scurgerea apei din zăpadă, întrucât apa aceasta dacă ar rămâne pe loc ar strica mult sămănăturile. După ce zăpada s'a dus, dacă grăul a ieșit rar, dar firele sunt sănătoase, lucru ce-l

putem cunoaște prin culoarea lor, spre sfârșitul lunii se poate trece pe deasupra cu o grapă ușoară de mărăcini care va ajuta la înfrățirea lor.

Pe fânețe bunul gospodar va avea grijă să grebleze bine imediat ce s'a topit zăpada, toate frunzele ce s'au strâns de cu toamnă deasupra ierbului. Va strânge bucățile de crengi oricât de mărunte ar fi ele, va culege și da la o parte pietrele și cu o lopată va împrăștia mușuroaiele. Unde se observă că iarba s'a rărit se va arunca floare de fân, pe care bunul gospodar a strâns-o în cursul iernii de pe fundul ieslei vitelor, iar dacă nu, o poate găsi în comerț. Locurile semădate în alți ani cu trifoi și luțernă, trebuie și ele vizitate, iar dacă trifoiul și luțerna au început a se rări e bine să se grăpeze cu o grapă de mărăcini. Aceasta va ajuta la înfrățirea tulpinelor.

Stupii

Stupii trebuie acum controlați pentru ca să vedem cum stau cu hrana, iar acolo unde observăm că aceasta s'a împuținat, trebuie să intervenim dându-le hrană. Cea mai bună hrană pe care le-am putea-o da este mierea dată în făguri des-căpăciți. În caz când însă mierea ne lipsește și nu o putem procura, le vom putea da sirop de zahăr. Stupii mai slabi e mai bine să-i împreunăm pentru a-i putea salva. Bunul gospodar se va îngriji de cu primăvară ca să semene pe lângă stupina sa și ceva plante din a căror flori albinele la rândul lor, vor putea strânge ceva miere. Adesea am văzut unii gospodari cari atunci când dădeau hrană stupilor slabi, le puneau câte un vas cu hrană în fața stupului cu miere, rămânând ca albinele să o introducă în stup. Bunul gospodar va

PARCELA NO.	ANUL I.	ANUL II.	ANUL III.	ANUL IV.
I.	Grâu, Secară.	Porumb cu fasole printre cuiburi. Floarea Soarelui. Porumb amestecat cu ovăz semănat pentru nutreț la vite.	Orz. Cartofi. Sfeclă Ovăz.	Rapiță. Borceag. Trifoi. Sau arătură cât mai adâncă și locul bine gunoit, rămâne ogor.
II.	Porumb cu fasole printre cuiburi. Floarea Soarelui. Porumb amestecat cu ovăz semănat pt. nutreț la vite.	Orz. Cartofi. Sfeclă Ovăz.	Rapiță. Borceag. Trifoi. Sau arătură cât mai adâncă și locul bine gunoit, rămâne ogor.	Grâu. Secară.
III.	Orz. Cartofi. Sfeclă. Ovăz.	Rapiță. Borceag. Trifoi. Sau arătură cât mai adâncă și locul bine gunoit, rămâne ogor.	Grâu. Secară.	Porumb cu fasole printre cuiburi. Floarea Soarelui. Porumb amestecat cu ovăz semănat pentru nutreț la vite.
IV.	Rapiță. Borceag. Trifoi. Sau arătură cât mai adâncă și locul bine gunoit, rămâne ogor.	Grâu. Secară.	Porumb cu fasole printre cuiburi. Floarea Soarelui. Porumb amestecat cu ovăz semănat pentru nutreț la vite.	Orz. Cartofi. Sfeclă Ovăz.

înțelege însă că acest fel de a hrăni albinele este cel mai greșit, căci prin aceasta vom încuraja furtașagul, care odată ivit între stupi, va trebui să se termine cu distrugerea stupilor mai slabi de către cei mai tari.

Ogoare

Grija bunului gospodar în această lună trebuie să fie însă mult concentrată și asupra ogorului său. De cu iarnă, bunul gospodar și-a făcut un plan bine studiat, pentru folosirea fiecărui petec de locșor. Dar el nu se mulțumește numai ca fiecare locșor să fie ocupat, ci se străduiește ca să ocupe fiecare colțișor în așa fel încât folosul său să fie cât mai mare. De aceea el și-a făcut un plan cum să rânduiească cultivarea diferitelor plante, în așa fel ca pe același loc să nu fie cultivată aceeași plantă mai mulți ani de-a rândul. Iată de exemplu un model de plan pe care bunul gospodar, credem de sigur că și l-a făcut din timp. El și-a împărțit tot pământul în patru părți, pentru ca apoi în fiecare an pe una din aceste părți să fie semănate câte un nou fel de plante, așa încât de abia după patru ani o plantă să mai vină iarăși încă odată pe același loc. Vezi tabloul alăturat.

Între timp se mai continuă cu ducerea gunoiului pe câmp, la locurile unde vom pune porumbul, precum și la semănăturile de primăvară.

Încep apoi arăturile de primăvară, cari trebuie făcute cât mai adânc. Bunul gospodar nu va lua brazde late și la suprafața locului, ci el va lăsa plugul să meargă cât mai jos în pământ și va lua brazde ceva mai înguste. El știe bine că acest lucru îi va duce o bună răsplătire la timpul recoltei. Se începe apoi cu semănatul ovăzului, orzului mazării, mazărichii. Dacă vremea e bună, să nu întârzie semănatul grâului de primăvară. Între timp se dă zor cu aratul pentru ca la finele lunii totul să fie gata. Iar la semănăturile de toamnă se dă pe deasupra cu un tăvălug.

ANUNȚURI

Vând mașini de tricotate, diferite numere, *nou și de ocazie*. Dau și învățatură în scurt timp celor ce voiesc a învăța tricotajul. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr-o carte poștală la adresa: *Ilie Firiță, Str. G-ral Eustațiu, No. 47, București*.

Tânăr adventist caut loc ca ucenic la tâmplărie, Sabatul liber. Adresa: *Dan Brătianu, Com. Bărăști, poșta Hațeg, Jud. Hunedoara*.

Dar să nu uităm ceva. Pe lângă casa bunului gospodar le stă așa de plăcut și atrăgător și florilor, de aceea bunul gospodar nu va uita să se îngrijească și de ceva răsad de flori, pe care în luna următoare le va pune în pământ; și cât de mult vor bucura ele sufletul său, în ceasuri când are și el puțin timp de odihnă. Nici gospodina nu va uita ca să pregătească câteva ghivece cu mușcate, cerceuși și alte flori frumoase pe cari le va aranja pe geamuri și prispă casei, dând în acest fel o înfățișare cât mai plăcută căminului.

Apoi pe lângă toate acestea bunul gospodar va mai avea grija ca în grădina cu flori și legume, să sãmene și câteva plante pentru leacuri, căci se poate întâmpla ca din când în când să mai răcească câte odată și ce bine-i vor prinde atunci ele. Între aceste plante bune de leac am putea să zicem că bunul gospodar nu va uita ca să numere și următoarele câteva despre cari cu altă ocazie vom mai spune și pentru ce sunt bune. Iată cam ce va sãmăna: Crinul, busuiocul anasonul, cimbrul, măcrișul, macul, muștarul, mătrăguna, izma, șofranul, sulfina, iedera, cicoarea, chimenul, pelinul. Mai sunt apoi multe pe cari el le poate găsi crescând pe fânețe, dar trebuie la timp adunate.

Și acum bunule gospodar, cu încredere în Dumnezeu și în ajutorul Său, să pornim la lucrările ce trebuie să le facem pe luna Martie, dar nu uita mai presus de toate, ca fiecare zi să o începi cu o rugăciune către Dumnezeu, cerând ajutorul Său pentru ceea ce vei avea de robotit în cursul acestei zile și să termini de asemenea ziua tot cu o rugăciune către Dumnezeu, prin care să-I mulțumești Lui pentru tot ajutorul și purtarea Sa de grijă în cursul acelei zile. De asemenea nu uita a cere în curând revista „Curierul Misionar”, No. 4, căci la pagina gospodarului vom scrie și alte lucruri, pentru luna Aprilie, precum și în numerele următoare pentru lunile respective.

Ioan Vlădeanu

schimb un abonament la Gazeta Slujbașilor pe un an.

M. Hariuc

Caut ocupație în orice lucrare de birou sau literatură. Poate fi chiar și lucrare tehnică. Cunosc perfect limba română, germană și maghiară. Doresc Sabatul liber. Adresați-vă la Redacția revistei „Curierul Misionar”.

Cei cari știu unde se găesc următoarele persoane:

Voner Regina

Puia Maria

Horvath Aurelia

Zaharias Irma

sunt rugați să anunțe pe adresa: G. Popa, str. Labirint, 116, București IV. Dacă până în două luni de zile aceste persoane nu-și aranjează situația față de Comunitate, se va proceda cu ele potrivit organizației. Este bine ca atunci când cineva pleacă dintr-o Comunitate în alta pentru un timp mai scurt sau mai lung, să anunțe pe cei însărcinați cu conducerea Comunității unde fac parte ca membri, ca să știe unde sunt.

Adormiți în Isus

Fetița *Veta*, fiica sorei și fratelui Do-bre Dinișoae, din Comunitatea Radovanu — Ilfov, a fost chemată la odihnă pe ziua de 20 Decembrie, 1936.

C. Baci

Fratele *Vasile I. Puțoreanu*, în etate de 78 de ani, membru al Comunității Vârvorul, jud. Dolj, a fost chemat la odihnă pe ziua de 6 Ianuarie, 1937.

I. Pascu

Fetița *Lucica*, în etate de 11 ani, fiica fratelui Alexandru Caradniță, a adormit în Domnul pe ziua de 21 Ianuarie, 1937.

D. Făurescu

Sora *Zoița Morăreanu*, în etate de 74 de ani, membră a Comunității Carasa, jud. Dorohoi, a fost chemată la odihnă pe ziua de 5 Ianuarie, 1937.

N. Carpen

Sora *Eufrosina Lazarec*, membră a Comunității Mihova, a trecut la odihnă pe ziua de 26 Noembrie, 1936.

Fratele *Meglei Ștefan*, în vârstă de 40 de ani, membru al Comunității Carapciu, Bucovina, a fost chemat la odihnă pe ziua de 26 Decembrie, 1936.

V. Reinheimer

Premianților cărora li se cuvine Straja Dimineții ca premiu li se va trimite în

Spicuiți interesante

Ce fel de membri avem noi

Nu de mult, cu ocazia unei călătorii, am întâlnit în tren pe un predicator dintr'o altă denominațiune, și când a aflat că sunt Adventist de Ziua Șaptea, și-a scos carnetul din buzunar și mi-a cerut să-i spun cum procedăm noi de putem să strângem sume așa de mari pentru misiunile externe. Eu l-am asigurat că sunt gata să-i spun, dar că n'o să-i fie de folos cătuși de puțin, pentru că nu are adevăratul fel de membri pe care să se bizue. El se uită la mine foarte contrariat, și îmi ceru o explicație. Eu i-am spus că denominațiunea Adventiștilor de Ziua Șaptea este formată din membri cari au făcut sacrificii ca să urmeze acest adevăr, că ei au părăsit salarii bune, legături sociale, și adesea simpatia prietenilor lor, din cauză că au urmat o convingere a datoriei. Eu i-am zis: „Frate, când ai o întreagă denominațiune formată din astfel de membri, atunci ai membri cari sunt gata să facă orice pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu”. Am întrebat pe acest predicator ce crede că i s'ar întâmpla dacă ar sta la amvonul său și ar spune oamenilor că ziua șaptea este Sabatul și că ei trebuie să-l țină ca atare. „Da”, răspunse el, „cred că m'ar alunga”. „Predicatorii Adventiști de Ziua Șaptea pot să meargă să predice membrilor lor orice, oricât de mult ar însemna aceasta, numai să fie întemeiat pe Sfintele Scripturi, și membrii vor iubi aceasta, și mai mult încă, vor asculta. Aceasta am vrut să spun când v'am spus că n'aveți adevăratul fel de oameni cu cari să lucrați”. Atunci omul își puse carnetul în buzunar, și cu un aer de tristețe, zise: „Mă tem că ai dreptate”.

Da, așa oameni avem noi în această denominațiune — devotați, consacrați, credincioși, plini de succes; un popor care așteaptă pe Domnul său să vină și e gata să facă orice îi stă în putere ca să grăbească această zi fericită.

M. N. Campbell

De ce să dăm pentru misiunile externe?

„De ce să dăm bani ca să salvăm pe păgânii din alte părți, când există păgâni de salvat în părțile noastre?” Mai sunt și alți „de ce”, socotiți tot așa de îndreptățiți!

„De ce să dau bani spre a salva pe

acei cari se găsec în alte părți ale acestui pământ, când există nevoiași în propria mea țară?

„De ce să dau bani pentru cei din alte părți ale acestei țări, când există nevoiași în orașul meu?”

„De ce să dau bani pentru cei săraci din oraș, când este nevoie de bani în Comunitatea mea?”

„De ce să dau pentru Comunitate, când și familia mea are nevoie de ei?”

„De ce să risipesc pentru familia mea ceea ce mie însumi îmi trebuie?”

„De ce?”

„Pentru că sunt creștin, iar nu păgân”.

A. B. Upham

Evangelism laic în China

Anul trecut în luna Septembrie, am botezat opt membri noi la Hweihien. Oamenii aceștia sunt foarte serioși. După ce au primit botezul ei au continuat să studieze mai departe despre solia și lucrarea noastră. Astfel ei au aflat despre progresul lucrării lui Dumnezeu în China și în toate părțile pământului. Aceasta a dat naștere la o dorință în inimile lor de a ține o serie de adunări chiar în orașul lor.

Acești frați sunt comercianți și agricultori, și sunt foarte ocupați. Dar ei au făcut planul ca să întrebuințeze în modul cel mai bun vacanța de anul nou. Luând contact cu evangelistul aceluia district și cu conducătorul misionar, ei și-au pregătit o cantitate oarecare de tractate, afișe, și alte materiale necesare. Au împrumutat cortul misiunii și l-au instalat la o margine a orașului. Astfel, cu concursul conducătorului de district și al conducătorului misiunii, acest efort evangelistic laic a început la 26 Ianuarie, 1936. Zece frați au luat parte la predicarea cuvântului. Adunările începeau la ora zece în fiecare dimineață și continuau până la ora cinci după amiază fără întrerupere. Ei își aranjase programul până în cele mai mici amănunte, și îndată ce termina unul, altul îi lua locul, într'o perfectă armonie, tot așa după cum soliele celor trei îngeri se contopesc într'una singură.

Unii dintre frați au vorbit numai odată sau de două ori pe zi, iar alții de câte patru sau cinci ori. Astfel, în fiecare zi s'au ținut cel puțin 20 de predicări, ceea ce înseamnă cam 200 de predicări în timp de zece zile de vacanță.

Ei au distribuit peste o mie de tractate sau reviste din literatura noastră. Unii dintre cei cari au vizitat cortul nostru, au aruncat numai o privire, și au plecat. Alții vor fi stat ceva mai mult, și apoi au plecat. Dar erau mai mulți de douăzeci cari au luat parte dela început și până la terminare. În fiecare zi au luat parte între 400 și 600 de persoane cari au auzit solia Evangheliei. Acesta este lucrul cel mai mare care s'a întâmplat în orașul Hweihien în timpul celor din urmă zece ani.

Shen Kien-Pan

Cum pot să studieze lecțiunea zilnic

Eu am o grupă de credincioși în Columbia, America de Sud, cari raportează că studiază zilnic lecțiunea școlii de Sabat, dar făcând cercetări, am constatat că numai unul din întreaga grupă putea să citească. Am fost foarte interesat să știu cum puteau ei să studieze lecțiunea zilnic dacă nu erau în stare să citească. „Iată cum”, zise unul, „noi cultivăm cartofii pentru hrana noastră și cultivăm și grădina acestui frate care poate să citească, cu condiția ca el să ne viziteze pe fiecare dintre noi în fiecare zi și să studieze lecțiunea împreună cu noi. În felul acesta putem să studiem lecțiunea zilnic”.

L. V. Finster

Din Jugoslavia

Din 1932 și până acum, Uniunea Jugoslavă și-a mărit numărul membrilor cu un procent de 33 la sută, adică are în prezent un număr de 3.000 membri. Tinta ei este de a dubla numărul acesta până la viitoarea adunare a Uniunii.

Lucrarea adventă în România

Lucrarea de predicare a Evangheliei în România intră într'o perioadă de progres, necunoscută până acum. Sunt dovezi evidente că puterea convingătoare a Duhului lui Dumnezeu lucrează asupra inimilor oamenilor, îndemnându-i la o pregătire cât mai grabnică în vederea solemnului eveniment al revenirii Mântuitorului Isus Hristos. Pretuțindeni se dă pe față o sete arzătoare după cuvântul cel viu al Scripturilor. Pentru România se ivesc zorile unei mari reforme religioase. Numărul membrilor s'a ridicat la 16.527, și credem că în scurt timp se va dubla. Ploaia Duhului Sfânt va face să încolțească și să aducă rod cuvântul semănat cu atâtea jertfe de frații noștri lucrători, colportori și membri în general. Domnul să umple și mai departe inimile noastre cu un zel sfânt ca să vestim cuvântul „la timp și ne la timp”, căci nu știm care va aduce rod, „aceasta sau aceea”.